

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1864-11-10)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1864-11-10)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000004.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ernst Trier til Marie.
København, 10. novbr. 1864.

... Den samtale, jeg havde med pastor Hoff i onsdags i forrige uge, var det første, der atter rigtig vakte mit mod og håb og ligesom rev mig ud af den sørgmodige forknythed, hvori jeg gik over fædrelandets tilstand. Dagen efter var det, »Grundtvigs højskole« atter begyndte ... Hvert vinterhalvår holdes der skole, og når den begynder, er der altid en lille højtidelighed. Således også i torsdags. Der var allerede kommen 22 elever, og der kommer nogle flere til, d. e. så mange, som der overhovedet kan være.

Under de nuværende forhold og under det almindelige mismod, især blandt bønderne ..., hvor det tilsyneladende er, som om folkelivet har fået et dødsår, er det jo mærkeligt, at der er så mange, der har fået lyst til at være på en skole, hvor opmærksomheden kun er henvendt på det samme folkeliv, og at der er så mange ældre, der i denne knappe tid har havt lyst til at give penge dertil ...

I den store rummelige skolestue samledes vi. Rundt om de bænke, hvorpå eleverne sad, var en stor mængde besøgende, deriblandt ikke få studenter og kandidater, rigsdagsmænd og rigsråder og flere af Vartovsmenigheden. I den anden ende af stuen stod der stole til kvinderne, og af dem var der mange til stede ... På den ene side var et stort norsk flag, på den anden et svensk og i midten et stort Danebrog; derunder stod Grundtvigs lænestol. Vi begyndte med at synge den dejlige sang: »Hvad solskin er for det sorte muld«, og derefter talte Grundtvig så usigelig dejligt. Han begyndte med at fortælle, at enkedronningen havde mældt sig at komme til stede, men var desværre bleven forhindret. Dette i forbindelse med, at der var kommen så mange elever, tog han som et godt varsel og udtalte s. 12da både sin sorg over Danmark, men endnu mere sit mærkværdigt frejdige, sikre håb om Danmarks lykke til trods for al ulykke i øjeblikket. — Så sang vi en sang, og så talte gamle Fenger — dejligt — på sin gammelmandsværdige, ædruelige og sindige måde; også han udtalte sit håb, idet han viste hen til Vorherre, der havde lagt den ny sang på vore læber. Han formanede os til at vende al vor tanke til ham og bede ham om hjælp. Så sang vi: »Stille, stille Zions døtre små«, og så talte P. Rørdam på sin ejendommelige, snurrige måde. Når vi nu forhåbentlig snart ses, skal jeg fortælle dig om den tale, ti den var virkelig ejendommelig. Atter sang vi en sang, og så sluttede Grundtvig så prægtigt ved ligesom at samle alt, hvad der var sagt. — Rigtig fornøjet og opmuntret gik jeg hjem ... Det var en dejlig dag.

Jeg har så begyndt at læse oldnordisk sammen med Båge^{*}); vi har taget en lærer deri ved navn Wimmer, med hvem vi skal læse hver torsdag fra kl. 6 til 7. Seminarist Bentsen læser også med. Nu vil jeg håbe, jeg må få udbytte deraf.

... I fredags eftermiddag var jeg hos Grundtvig for hos ham at få hjælp til mine foredrag over literaturhistorien; og jeg fik sandelig også udmærket hjælp; jeg véd ikke, hvorledes jeg skulde være kommen ud af det stykke arbejde, om han ikke så udmærket havde hjulpet mig med begyndelsen den aften ...

Som jeg i lørdags eftermiddag sad ... i sørgmodige betragtninger over, at jeg ikke kunde få tilstrækkelig virksomhed og tænkte over forskellige ting i den retning, går døren op, og ind trådte — ja, det var virkelig så dejligt for mig i det øjeblik, jeg var så forknyt — 4 unge, flinke studenter, som vilde læse theologi med mig. Det er nemlig en af mine planer efterhånden at blive lærer for unge studenter, der er begyndere i theologien, og vejlede dem i begyndelsen ... Manudukteur, der dresserer dem til at tage embedsexamen ..., hverken duer jeg til, eller har jeg lyst til at være. Men sådan uden hensyn til examen at læse med begyndere har jeg stor lyst til ... Skat Rørdam mener, at jeg er vel skikket dertil, og vil anbefale mig ... Jeg fik da gjort aftale med studenterne, og derefter fulgtes vi ad ud til gamle pastor Fenger på Kristianshavn; han begyndte s. 13den aften igen på sin salmesang. Hver anden lørdag samles en lille kreds i hans hjem kl. 8 aften. Han gennemgår da gjerne nogle salmer til den næste dag (som vi da synger). Det gør han ganske udmærket, ja han er en mester deri.

I søndags morges var jeg hos pastor Holger Rørdam, der hidtil har holdt gudstjeneste på Frederiksberg lazareth, og nu blev det da endelig afgjort, at jeg for fremtiden skal holde gudstjeneste dér hver onsdag aften, mens han overtager de mere enkelte sygebesøg ...